

givelse af dette Standpunkt. Jeg deler den Opfattelse, at ligefremme Direktiver fra en saadan Nedrustningskonference kan man ikke vente. Men den vil dog, naar den kommer, betyde ganske overordentlig meget til at afklare hele den mellemfolkelige Situation i Øjeblikket.

Jeg tror dog, at man gør sig alt for forhadte Forhaabninger med Hensyn til Nedrustningskonferencens Sammenkaldelse. Af de franske Blade fra de allersidste Dage, i Gaar og i Dag, kan man se Referater af de Forhandlinger, der i Øjeblikket føres i Genève. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. P. Munch i Gaar har talt om det forberedende Arbejde til Nedrustningskonferencen. Jeg maatte af Hensyn til et andet Møde forlade Salen, før det ærede Medlem sluttede. Men hvis det ærede Medlem ikke har gjort det, er der i Gaar intet sagt om dette Arbejde, og det er dog ogsaa af en vis Betydning i den foreliggende Sag. Det vil erindres, at der ved sjette Folkeforbundsmøde nu i Aar blev vedtaget en Resolution gaaende ud paa, at der skulde nedsættes en Kommission med det begrænsede Hverv *teknisk* at forberede den kommende almindelige Konference til Rustningernes Begrænsning, og Kommissionen med det umulige Navn „Koordinations-Kommissionen“ skulde have et andet Navn, svarende til dens Opgave: „Kommissionen til Forberedelse af Nedrustningskonferencen“. De Stater, der er repræsenteret i Raadet, skulde være repræsenteret ogsaa i denne forberedende Kommission, og desuden skulde nogle andre Stater eventuelt indbydes til at tage Sæde i den. Det betonedes Gang paa Gang, at denne Kommissions Opgave var af rent teknisk Art, ikke af nogen som helst politisk Art; først naar den fornødne Betydning med Hensyn til Sikkerheden var tilvejebragt, skulde og kunde en Nedrustningskonference sammentræde. Nu er det givet, at Locarno-Traktaterne for de i dette Spørgsmaal allernærmest interesserede Stater betyder et meget stort Fremskridt, og det ses jo ogsaa af Slutningsprotokollen, som jeg oplæste under Finanslovsforlagets første Behandling, at man netop forbereder sig hertil, og at alle de i Locarno repræsenterede Stater forpligter sig til at yde deres Medvirksomhed til det Arbejde, der gøres i Genève. Der er det saa, England og Frankrig møder op hver med sit Forslag. Lord Robert Cecil har stillet et Forslag, og Paul Boncour har stillet et, som begge drøftes, og som rejser saa store og saa omfattende Spørgsmaal, at man faar et tydeligt og klart Indtryk af, at

der endnu vil gaa rum Tid, inden Nedrustningskonferencen bliver til Virkelighed. Jeg tror derfor, den højttærede Forsvarsminister maatte have haft en ikke saa lidt større Taalmodighed, end jeg anser ham for at være i Besiddelse af paa denne Sags som paa andre Sagers Omraade, hvis han blot tilnærmelsesvis skulde have tilfredsstillet de Ønsker, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gav Udtryk for.

Fra fransk Side betoner man Militærspørgsmaalets alt omfattende Karakter, betoner dets Forbindelse med industrielle Forhold, med økonomiske Forhold, med sociale Forhold, med Forhold, der kan forvandle Civilindustri til Krigsindustri, og mangt og meget andet, og vil, at ikke alene et Lands Militærvæsen og dets militære Beredskab, men overhovedet dets militære Muligheder, dets potentielle Evne, som der Gang paa Gang tales om, nøje skal undersøges. Fra engelsk Side kommer man saa og siger: Ja, men dette vil kræve meget, meget indgaaende Undersøgelser, og endelig betones det jo Gang paa Gang, at nogen virkelig omfattende Løsning vil overhovedet ikke være mulig uden Sovjetruslands Medvirksomhed.

Af de allersidste Telegrammer, der er ankommet hertil, ses det, at man nu paataenker at give ogsaa Rumænien, Polen, Finland, de Forenede Stater og Rusland Sæde i denne forberedende Kommission. Ja, hvorvidt Rusland vil indlade sig paa at samvirke med Folkeforbundet til at skabe en meget vidtgaaende Nedrustning, det er vist saare tvivlsomt, da Rusland jo har denne store Baggrund, jeg før talte om, at agere paa. Der foreligger ikke noget som helst Tegn i saa Henseende, Rusland har hidtil holdt sine Konferencer særskilt paa dette Omraade — der har jo tidligere været afholdt en Nedrustningskonference i Moskva, der dog ikke førte til noget som helst —, men der er intet Tegn, der tyder paa, at man fra Ruslands Side skulde vise nogen som helst Imødekommenhed overfor Bestræbelser som dem, der her er givet Udtryk for.

Og læser man de ledende Artikler igennem i de allersidste Numre af et Blad som f. Eks. „Le Temps“ — hvis ledende Artikler, ikke mindst for Øjeblikket, utvivlsomt er inspireret fra Udenrigsministeriet, fra Philippe Berthelot, det turde der neppe kunne være nogen Tvivl om —, vil man se, at Gang paa Gang advares der imod alle disse vidt drevne Forhaabninger, alle disse for vidtgaaende Krav til en almindelig Nedrustning Nationerne imellem. Overenskomsterne